

презрително милитаризъм. Силата, царица на света, единствена създава правото и тя именно ще наложи навред нашата цивилизация. Нашите войски представят немската култура и няколко седмици ще бъдат достатъчни да освободят от келтския упадък народите, които ще придобият благодарение на тях втора младост."¹²

Младият немски професор е изпълнен с благоговение пред величието на немската раса, на нейните герои. Боготвори предците си – Вилхелм I, Бисмарк, защото те са обединили Германия и са разширили границите ѝ, а в лицето на Вилхелм II вижда човек и пълководец, готов да осъществи немската световна хегемония:

„Императорът представляваше едновременно традицията и бъдещето, методичността и храбростта; като пралядо си той беше уверен, че царува по Божия милост; но живият му, блестящ ум признаваше и приемаше съвременните нововъведения; ако той беше романтик, феодален, ако поддържаше консервативните земевладелци, той беше заедно с това и човек на настоящето, търсеше практически решения, проявяваше американски утилитарен дух. В него инстинктът и разумът се уравнивяха. Благодарение на него Германия бе съумяла да обедини силите си и да намери истинския си път. Германските университети го акламираха така възторжено, както и войската: защото световното погерманчване, чийто творец щеше да бъде Вилхелм II, щеше да достави на всички народи неизменни блага.

– Бог е с нас!... Да. Бог е с нас! Не се съмнявайте, че съществува един немски християнски Бог, наш Съюзник, който ще се яви на враговете ни като ревниво и могъщо Божество."¹³

Именно в този цитат не можем да не доловим приликата между идеите на Хартрот и монаха Ередиа за „световната католическа империя“. Близки са образите на двамата, сходството между тях е голямо. Като доказателство можем да цитираме част от диалога между Ередиа и Фани Хорн от романа „Осъдени души“ по повод отношенията между двамата, които на практика Ередиа използва за целите си:

¹² Пак там, с. 44.

¹³ Пак там, с. 44-45.